

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

20 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Donică Andrei în numele inculpatului Bambuleac Serghei, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 09 martie 2017 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2017, în cauza penală privindul pe

Bambuleac Serghei Xxxxxx, născut la xxxxxx
xxxx, originar și domiciliat în XXXXXXXXXXXXX,
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță*: 25.05.2015 – 09.03.2017;
2. *instanța de apel*: 28.03.2017 – 26.04.2017;
3. *instanța de recurs*: 27.06.2017 – 20.09.2017.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 09 martie 2017, Bambuleac Serghei Xxxxxx a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute pe art. 152 alin. (1) Cod penal.

A fost încetat procesul penal intentat în privința lui Bambuleac Serghei, care a comis infracțiunea prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal (în redacția până la adoptarea Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 180 din 25.07.2014 în vigoare din 15.08.2014), în legătură cu amnistia, în temeiul art. 2 din Legea nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Bambuleac Serghei la data de 14.12.2014 aproximativ la ora 01:00, în apropierea localului „Chateau” din mun. Chișinău, str. N. Costin, 63/1, având intenția cauzării leziunilor corporale lui Caradja Valeriu, urmare a unui conflict apărut între aceste persoane, intenționat i-a

aplicat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste cap și corp, cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 138/D din 20.01.2015, vătămări corporale medii.

3. Sentința de a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Buiucani, Sergiu Zeamă, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Bambuleac Serghei XXXXXX recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului declarat, procurorul a invocat următoarele motive:

- a considerat că, motivând soluția adoptată, instanța de judecată, a ignorat prevederile art. 33 alin. (5) Cod de procedură penală, constatând că, deși inculpatul, Bambuleac Serghei, nu a solicitat aplicarea amnistiei, instanța a aplicat amnistia față de acesta, acțiuni care în opinia apelantului contravin prevederilor art. 2 alin. (3) al Legii nr. 210 din 29.07.2016;

- în opinia acuzatorului de stat, în conformitate cu prevederile art. 332 alin. (5) Codul de procedură penală, în cazul prevăzut la art. 275 pct. 4) încetarea procesului penal nu se admite fără acordul inculpatului;

- a indicat și faptul că instanța de judecată greșit a reținut că, faptele incriminate cât și persoana inculpatului cad sub incidența Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, iar temeiuri pentru neaplicarea actului de amnistie instanța nu a stabilit, astfel că procesul penal în privința lui Bambuleac Serghei învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Codul penal, urmează a fi încetat. Cu referire la acest argument a indicat că inculpatul nu întrunește criteriile stabilite la pct. 1) și nu cade sub incidența art. 10 a Legii menționate, întrucât nu a manifestat căința activă în cadrul procesului penal, accentuând că, căința activă a persoanei urmează a fi determinată în conformitate cu criteriile stabilite la art. 57 Cod penal;

- suplimentar, a susținut că instanța în mod eronat a interpretat și aplicat prevederile Legii cu privire la amnistie, pe cale de consecință în mod neîntemeit a fost aplicată în privința inculpatului, Bambuleac Serghei, legea enunțată și dispusă încetarea procesului penal considerând sentința drept una nefondată și ilegală.

3.2. Avocatul Andrei Donică în numele inculpatului Bambuleac Serghei, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Bambuleac Serghei să fie achitat în temeiul art. 390 Cod de procedură penală.

În motivarea apelului declarat avocatul inculpatului, Donică A., a invocat următoarele motive:

- în opinia părții apărării sentința de condamnare adoptată în privința lui Bambuleac S., contravine jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, legislației naționale, deoarece nu este motivată, la baza acesteia instanța de judecată a pus presupuneri, fapt ce duce la încălcarea art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului. În susținerea acestui argument a făcut trimiteri la jurisprudența CEDO, care relevă că condamnarea nu trebuie să se bazeze pe dovezi circumstanțiale și presupuneri (cauza Italiei nr. 12013/86). Astfel în cauza de învinuire a lui Bambuleac instanța de judecată, contrar art. 8, 389 Cod de procedură penală, și-a motivat sentința de condamnare exclusiv pe presupuneri, declarații contradictorii, fapt care este inadmisibil;

- a invocat că există dubii asupra imparțialității instanței de judecată, întrucât a încălcat principiul contradictorialității, fiind respinse mai multe demersuri înaintate de către partea apărării, precum dispunerea de a se efectua o expertiză medico-legală în comisie, sau cel puțin de a fi audiat expertul, care a efectuat expertiza medico-legală;

- a argumentat că, instanța de fond, a făcut trimitere doar la proba - conținutul raportului de expertiză medico-legală nr. 133/0 din 20.01.2015, prin care se confirmă că la Garadja Valeriu au fost depistate leziuni corporale medii. Apărarea nu neagă existența leziunilor corporale părții vătămate, dar neagă faptul că anume, inculpatul, Bambuleac Serghei, i-a pricinuit aceste leziuni corporale părții vătămate, or, acestea puteau fi provocate și prin căderea corpului de la propria înălțime.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 aprilie 2017, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către avocatul Andrei Donică în numele inculpatului Bambuleac Serghei, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 09 martie 2017.

Admis apelul declarat de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Buiucani, Sergiu Zeamă, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 09 martie 2017, sentința casată parțial și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, în partea respectivă după cum urmează:

Bambuleac Serghei Xxxxxx a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, instanța de fond a stabilit incorect aplicarea în privința inculpatului, Bambuleac Serghei, a prevederilor Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, ajungând eronat la concluzia încetării procesului penal în privința lui Bambuleac Serghei, întrucât în speță nu sunt aplicabile prevederile Legii Amnistiei. La concret, inculpatul nu a manifestat căința sinceră și nu a contribuit activ la descoperirea infracțiunii incriminate, refuzând să facă careva

declarații la faza urmăririi penale și fiind ulterior anunțat în căutare de către prima instanță.

Astfel, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor, examinate de prima instanță, audiind în instanța de apel partea vătămată, instanța de apel a constată că:

Inculpatul, Bambuleac Serghei Xxxxxx, la data de 14 decembrie 2014 aproximativ la ora 01:00, în apropierea localului „Chateau” din mun. Chișinău, str. N. Costin, 63/1, având intenția cauzării leziunilor corporale lui Caradja Valeriu, urmare a unui conflict apărut între aceste persoane, intenționat i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste cap și corp, cauzându-I, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 138/D din 20.01.2015, vătămări corporale medii.

Astfel, ținând cont de prevederile art. 27, 99-101 Cod de procedură penală, verificând sub toate aspectele probele cercetate de prima instanță, verificate în instanța de apel, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța de apel a conchis că vinovăția inculpatului Bambuleac Serghei este deplin dovedită și acțiunile acestuia urmează corect au fost încadrate, în drept, în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, după următorii indici calificativi: „vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de o dereglarea îndelungată a sănătății”.

Necătând la faptul că inculpatul Bambuleac S. potrivit procesului-verbal de audiere a bănuitului (f.d. 55 vol. I) nu a acceptat să facă careva declarații, ulterior fiind audiat în calitate de învinuit de asemenea s-a folosit de dreptul său de a nu da declarații (f.d. 80-80 verso vol. I), vinovăția acestuia este dovedită incontestabil prin următoarele probe, cercetate în prima instanță, verificate prin citire, și cercetate suplimentar în ședința instanței de apel:

- declarațiile părții vătămate Caradja Valeriu;
- declarațiile martorilor Caradja Tatiana, Patruboi Alina, Bordian Elena, Gribineț Romina.

În afară de acestea, vinovăția inculpatului este confirmată și prin alte probe, precum:

- plângerea părții vătămate, Caradja Valeriu, înregistrată la Inspectoratul de Poliție, sec. Buiucani, mun. Chișinău la 29 decembrie 2014 (f.d. 15 vol. I);
- raportul de examinare medico-legală nr. 1854 din 03.05.2011 (f.d. 24 vol. II).

Astfel, cercetând totalitatea probelor administrate la prezenta cauză penală, instanța de apel a conchis că, cele imputate inculpatului Bambuleac S. corect au fost încadrate de organul de urmărire penală în baza art. 152 alin. (1) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a reținut că, deși instanța în mod corect a stabilit fapta și l-a recunoscut vinovat pe Bambuleac S. în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 152 alin. (1) Cod penal, în mod neîntemeiat a încetat procesul penal prin aplicarea în privința

inculpatului a prevederilor Legii nr.210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

În acest context, a notat că inculpatul la faza urmăririi penale nu și-a recunoscut vina și a refuzat de a da declarații, invocând dreptul acestuia la tăcere, mai mult ca atât la faza judecării cauzei în instanța de fond și apel, inculpatul nu s-a prezentat fiind anunțat în căutare prin încheierea nr. 1125/15 din data de 27 noiembrie 2015 (f.d. 132-133 vol. I), nu a manifestat căința sinceră la infracțiunea comisă, în plus nu a contribuit activ la descoperirea infracțiunii prin recunoașterea faptei încriminate or, această condiție este una obligatorie la aplicarea prevederilor Legii cu privire la amnistie în legătură cu Aniversarea a 25-a de la Proclamarea Independenței Republicii Moldova.

Mai mult, prin infracțiunea săvârșită au fost cauzate daune material, fapt confirmat prin declarațiile părții vătămate. Iar după cum a relatat partea vătămată în ședința de judecată, acestea intenționează să formuleze o cerere de chemare în judecată pentru repararea prejudiciului material și moral.

Instanța de apel a constatat că, în cadrul instanței de apel inculpatul, nu și-a exprimat acordul de încetare a procesului penal conform alin. (1) al Legii privind Amnistia în legătură cu Aniversarea a 25-a de la Proclamarea Independenței RM, nr. 210 din 29 iulie 2016 și nu a solicitat ca în privința sa să fie aplicată Legea privind amnistia, examinarea cauzei având loc în lipsa inculpatului în privința lui fiind pornit dosarul de căutare nr. 2015030489.

Astfel, instanța de judecată urma să verifice inițial dacă în privința inculpatului sunt aplicabile prevederile Legii cu privire la amnistie, dacă întrunește condițiile expres prevăzute de legea enunțată stabilite la art. 1, or, doar după această constatare și doar având acordul inculpatului privitor la încetarea procesului penal în temeiul art. 332 alin. (5) Codul de procedură penală, instanța putea înceta procesul penal pentru temeiul indicat.

Instanța de apel a respins alegațiile avocatul inculpatului, Donică A., privitor la nerespectarea în cauză a principiului contradictorialității. Or, necesitatea dispunerii sau nu a efectuării unei expertize judiciare este pusă pe seama instanței de judecată fiind un drept al instanței și nu o obligație. Măsura în care o expertiză este necesară la examinarea cauzei este evaluată în mod exclusiv de către instanța de judecată și este motivată prin încheiere judecătorească.

Mai mult ca atât, faptul respingerii unei cereri sau demers de către instanța de judecată la examinarea cauzei, nu demonstrează imparțialitatea ei, întrucât soluționarea demersului privind dispunerea efectuării expertizei judiciare nu presupune și soluționarea fondului cauzei, respectiv acest fapt nu poate echivala și cu formarea unei opinii a judecătorului asupra soluției cauzei.

Instanța de apel nu a reținut nici argumentul apărătorului inculpatului precum că, nu s-a stabilit că anume inculpatul este cel care a cauzat părții vătămate - vătămări medii. Or, la caz, s-a stabilit dincolo de orice îndoială rezonabilă, intenția inculpatului de a

săvârși infracțiunea incriminate, comiterea acesteia fiind demonstrată prin declarațiile martorilor, părții vătămate dar și concluziile raportului de constatare medico-legală nr. 6341 din data de 15.12.2014.

În lumina celor constatate și argumentate, instanța de apel a respins ca fiind nefondat apelul declarat de avocatul Donică Andrei în numele inculpatului Bambuleac Serghei, or, argumentele acestuia privind achitarea inculpatului sunt declarative și se combat prin cumulul de probe enunțate.

În ceea ce privește pedeapsa ce urmează a fi aplicată inculpatului Bambuleac S., instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, că a fost comisă o infracțiune mai puțin gravă, de persoana inculpatului, care nu are antecedente penale, anterior nefiind condamnat, nu și-a recunoscut vina, nu figurează la evidența medicului narcolog și psihiatru, de poziția părții vătămate, aplicând inculpatului o pedeapsă sub formă de închisoare.

Instanța de apel a considerat echitabil de a-i aplica lui Bambuleac Serghei, în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, pedeapsa în formă de 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, pedeapsă care va realiza scopul pedepsei penale și va constitui un raport echitabil dintre fapta comisă și prejudiciile cauzate. Având în vedere împrejurările de ordin obiectiv (instrumentele care au servit la săvârșirea infracțiunii) în care s-a săvârșit infracțiunea, precum și atitudinea subiectivă a inculpatului (inculpatul a acționat cu intenție și nu s-a căit de cele comise, nu a participat la examinarea cauzei, fiind anunțat în căutare), instanța de apel a ajuns la concluzia că este rațională aplicarea pedepsei cele mai aspre dintre cele prevăzute de sancțiunea normei și anume pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 6 luni.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul inculpatului, Donică A., prin care, indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești și dispusă achitarea lui Bambuleac S. în temeiul art. 390 Cod de procedură penală, invocând argumente similare celor invocate în cererea de apel (f.d. 125-126 vol. II).

6. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul inculpatului, Donică A., invocând că acesta urmează a fi respins, ca inadmisibil, deoarece instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent și că decizia contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția privind încadrarea juridică corectă a acțiunilor inculpatului și stabilirea măsurii de pedeapsă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului din următoarele considerente.

În drept, soluția de inadmisibilitate a recursului declarat de avocatul inculpatului, Donică A., își are sediul juridic în dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură

penală, unde este stipulat că, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, poate să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute exhaustiv de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

La caz, din conținutul recursului declarat de partea apărării se constată că acesta invocă temeiurile prevăzute de pct. 6) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală și pledează pentru casarea hotărârilor judecătorești și dispusă achitarea lui Bambuleac S. în temeiul art. 390 Cod de procedură penală.

Verificând materialele dosarului, în raport cu criticele punctate de recurent în cererea sa, Colegiul penal ajunge la concluzia că la judecarea apelului instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de condamnare a lui Bambuleac S. în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în speța dată.

Totodată, Colegiul penal reține drept întemeiate concluziile instanței de apel referitor la aplicarea față de inculpat amnistia, în temeiul Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republica Moldova.

În aceste sens, instanța de recurs reține că, potrivit art. (1) alin. (1), (4) al Legii menționate, „(1) Prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculcate care manifestă căință activă în cadrul procesului penal și celor condamnate care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, perioadei de probațiune sau termenului de probă și sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă aceste persoane cad sub incidența prevederilor art. 2-9, 11 și 12”.

În acest punct de analiză, este relevant de a preciza că, înainte de a aplica actul amnistiei față de inculpat, instanța urmează să determine dacă acesta a manifestat căință activă față de fapta infracțională comisă.

Alin. (2) al art. 1 din Legea nr. 210 stipulează expres, că căința activă a persoanei se determină, în conformitate cu criteriile stabilite la art. 57 din Codul penal al Republicii Moldova nr. 985-XV din 18 aprilie 2002.

Din conținutul art. 57 Cod penal, trebuie de înțeles că liberarea de răspundere penală, în legătură cu căința activă, este posibilă numai în cazul în care sunt întrunite următoarele criterii: persoana s-a autodenunțat de bună voie, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a compensat valoarea daunei materiale cauzate sau a reparat în alt mod prejudiciul pricinuit de infracțiune.

Astfel, reieșind din textul legii precitat, se conchide că pentru aplicarea amnistiei față de persoanele inculpate, este suficient să fie întrunite cel puțin unul dintre criteriile enumerate supra.

Judecarea cauzei penale la solicitarea inculpatului în procedura simplificată reglementată de art. 364¹ sau art. 509 Cod de procedură penală, sau în cazul recunoașterii integrale a vinovăției se consideră contribuire activă la descoperirea infracțiunii.

Reieșind din cele menționate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal reține, că inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunilor incriminate și nu a manifestat căința activă prin autodenunțare sau prin contribuire activă la descoperirea infracțiunii, mai mult ca atât cauza nu a fost judecată în procedură simplificată pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform art. 364¹ Cod de procedură penală sau în baza acordului de recunoaștere a vinovăției, conform art. 509 Cod de procedură penală.

Din acest punct de vedere, Colegiul penal consideră justă soluția instanței de apel de casare a sentinței prin care față de inculpat a fost aplicată amnistia, deoarece ultimul nu întrunește criteriile stabilite la art. 1 din Legea nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

În opinia Colegiului, instanța de apel s-a expus asupra tuturor probelor, elucidând faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, pătrunzând în esența problemei de fapt și de drept, cercetând amănunțit aspectele învinuirii înaintate și a apreciat conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă, iar în concluziile sale a motivat admiterea unor probe și respingerea altora conform art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală. Astfel, instanța de recurs statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind nevinovăția inculpatului, în săvârșirea acțiunilor incriminate lui.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece instanța de apel n-a admis o eroare gravă de fapt, care ar afecta soluția acesteia.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar, declarat de avocatul inculpatului, Donică A., se declară inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat avocatul Donică Andrei în numele inculpatului Bambuleac Serghei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel

Chișinău din 26 aprilie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Bambuleac Serghei Xxxx**,
ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Publicarea integrală la **18 octombrie 2017**.

Președinte:

Gordilă Nicolae

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana